

Misèries meves, misericòrdia divina (sant Agustí)

Romà Casanova, bisbe de Vic

Reconèixer amb l'amarga medecina de la veritat, com ens diu Francesc, papa, en el missatge per a la Quaresma, els nostres pecats, és el primer pas per a la llibertat. El cristià sap que la seva llibertat és la més exigent de les vocacions, perquè és una crida a l'amor i, de fet, no hi ha res més exigent que l'amor. La conversió pròpia del qui es deixa portar per l'Esperit és a l'amor. No pot ser res més. Un cristià no es pot acostumar amb una observança buida d'amor. Sense amor no hi ha res! Recordem les paraules de Jesús i que ressonen en aquesta Quaresma: *L'amor de molts es refredarà* (Mt 24,12), que són una crida punyent a revifar l'amor. No deixem que l'amor s'apagui en els nostres cors i en el nostre món!

L'amor és més fort que la mort. La misericòrdia és més forta que el nostre pecat. L'amor misericordiós de Déu arrenca el nostre cor del poder del pecat i de la mort. La misericòrdia ens salva de la fredor del desamor i de l'odi, i encén en nosaltres l'Amor amb majúscula. Aquell Amor que té la seva font en Déu mateix i que ell vessa en els nostres cors, a fi que siguem fills seus, donant-nos la capacitat d'estimar, amb l'amor de Déu, a Déu mateix i, així, estimar tots homes en Déu i Déu en ells.

No hi pot haver autèntica Quaresma sense la recepció fructuosa del sagrament de la reconciliació. La consciència clara de les nostres misèries, solament prové de Déu si ens porta a obrir el cor a la misericòrdia divina. Per això, la medecina amarga de la veritat, fruit de l'examen de consciència, amb el dolor dels pecats i el propòsit de l'esmena, ha d'abocar en la confessió sacramental, que es converteix en el dolç remei de la misericòrdia. Misèries nostres que es troben amb la misericòrdia divina. Els sacraments són trobament amb Crist. El qui amb fe s'apropa al ministre de la reconciliació i

confessa humilment els seus pecats, expressant penediment, es troba amb Jesús, el nostre Metge i la nostra Medecina. El malalt que no reconeix la seva malaltia no podrà pas ser curat mai pel metge. Recordem el que ens diu Jesús: *Al metge no el necessiten els qui estan bons, sinó els qui estan malalts... No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors* (Mt 9,12.13). Aquest és el camí de l'amor que es revifa, que recupera la seva calidesa, perquè s'ha trobat amb el foc que crema sense consumir, com Moisès a l'Horeb (cf. Ex 3,2).

